

Invenția se referă la medicină, anume la chirurgia maxilo-facială și poate fi aplicată la reconstrucția despicăturilor palatine la vârsta de 10...24 luni.

Esența metodei constă în aceea că pe fragmentul mic al maxilarului superior se formează din mucoasă, submucoasă și mușchi un lambou, care se execută din partea mucoasei nazale a palatului moale cu incizie în formă de arc, ce începe la distanța de 5...10 mm de la marginea despicăturii și continuă până la baza uvulei, apoi pe marginea uvulei și în jos pe marginea posterioară a arcului palatofaringian. Pe fragmentul mare se formează din mucoasă, submucoasă și mușchi un lambou, care se execută din partea mucoasei bucale a palatului moale cu o incizie identică cu incizia de pe fragmentul mic. Apoi pe fragmentul mare în regiunea părții posterioare a palatului dur, pe vomer se formează un lambou pediculat mucoperiostal, care se deplasează cu 180° și se fixează între periost și osul plăcii orizontale palatine a părții opuse. Apoi în regiunea palatului moale pe ambele margini ale despicăturii se decolează straturile mucos și submucos și se mobilizează mușchii velari, care se suturează în poziție termino-terminală. Lambourile formate pe fragmentele mare și mic se suturează reciproc încrucișat.